

Zondag 2009-01-11

Stormen: door God gegeven

Lezen: Markus 4:35-41; Jona 1:2-9; NGB 13

Tekst: Markus 4:37a; Jona 1:4

We starten met een serie over stormen – levensstormen.
Bedoeling: de gelovige te troosten op zijn levensweg tot volharding en geloofsoverwinning. Om zodoende tot het besef van de almacht, genade en liefdevolle verzorging van onze God te komen.

Eens storm op de Noordzee is best mooi om te zien, maar kan ook eng en erg zijn. Het kan veel schade aanrichten. Stormen komen niet alleen in de natuur voor. Gewone mensen, zoals jij en ik, ervaren stormen in onze levens. Zelfs als je gelooft worden stormen je niet bespaard. Allerlei crisissen overkomen je: werkeloosheid, financiële zorgen, relatie problemen, ziekte.

De vraag die ik je vandaag wil stellen: *kun je accepteren dat Góð stormen in je leven geeft?* Dan gaan we volgende week, DV, de vraag stellen wat Gods doel ermee is.

Wij geloven dat de Here beheer heeft over alles in de natuur en over elk mens. We lezen in het verhaal van de storm op zee dat Jezus zijn discipelen *dwong* [gelastte – NBV] om in het schip te gaan om naar de overzijde te varen (Mk 6,45; Mt 14,22). Een sterke uitdrukking dat aangeeft dat ze niet vrijwillig in het schip gingen. Toen ze in het midden van het meer waren stak een sterke stormwind op. Het maakte hen erg bang, omdat ze bang waren dat ze zouden verdrinken.

Jezus is God. Hij kent de natuur en wist van de storm. Hij gebruikte het om zijn doel met hen te bereiken. In Jona lezen we duidelijk: *de HERE wierp een hevige wind op de zee en er ontstond een zware storm op de zee zodat het schip dreigde te worden stukgeslagen* (Jona 1,4). We lezen ook [in Jona 4,7] dat God een worm beschikte om de boom waaronder Jona schuilging te laten verdorren.

Deze stormen waren dus levensstormen die God in het leven van deze mensen gaf. Luister naar NGB 13 [pp]:

Wij geloven dat deze goede God, nadat Hij alle dingen geschapen had, ze niet aan zichzelf heeft overgelaten, of aan het toeval of het lot heeft prijsgegeven, maar ze in overeenstemming met zijn heilige wil zo leidt en regeert, dat in deze wereld niets gebeurt zonder zijn beschikking. Toch is God niet de bewerker van de zonde die gedaan wordt, en evenmin draagt Hij er de schuld van... Deze leer schenkt ons een onuitsprekelijke troost, als wij erdoor leren verstaan dat ons niets bij toeval kan gebeuren, maar dat alles ons alleen overkomt door de beschikking van onze goedertieren hemelse Vader. Hij

waakt over ons met een vaderlijke zorg, terwijl Hij zó over alle schepselen heerst, dat niet één haar van ons hoofd — want die zijn alle geteld — en niet één musje ter aarde zal vallen zonder de wil van onze Vader.

God weet dat je zonden doet. Hij heeft je toch lief. Hij roept je uit het zondeland met de opdracht om naar de overkant te gaan (Mk 4,35; 6,45). Dwingt Hij je? Ja, in dié zin dat dit woordje hier ook 'smeken' betekent. Aan de overkant is in zijn vaderhuis, je vaderland, met zijn vele woningen en onuitsprekelijke heerlijkheid. Niemand bereikt de overkant zonder over de levenszee te varen. Niemand bereikt de overzijde zonder stormen tegen te komen. In zijn wijsheid en grote liefde 'dwingt' de Here je dikwijls op je levenszee de stormen *in*.

Er zijn vele soorten stormen. Ziekte, beproeving, teleurstelling, tegenspoed, verdriet, smart, lijden? Om maar enkelen te noemen. Wie kent dit niet? Alles wat in je leven gebeurd is in de hand van God. Denk aan Job die zo zwaar beproefd werd dat hij niets en niemand meer overhield. Hij zei: "*zouden wij het goede van God aannemen en het kwade niet?*" (Job 2:10).

De kleinste gebeurtenis in je leven, de geringste en ook bitterste lijden is afhankelijk van zijn vrijmachtige wil. Wat je overkomt, is niet maar toeval of noodlot. Er zit geen willekeur achter. Je bent niet zomaar een pechvogel. Je hebt niet maar pech gehad. Je bent geen zwarte schaapje van Gods familie.

Er is een rechtvaardige noodzakelijkheid in alle daden van de Here. Zong David niet: "*Ik ben verstomd, ik doe mijn mond niet open, want Gij zelf hebt het gedaan?*" (Ps 39.10 - NBV)? En als hij het erg moeilijk heeft en erg verdrietig is blijft hij naar God kijken en zegt hij: "*De roep van vloed naar vloed, de stem van uw waterstromen—al uw golven slaan zwaar over mij heen* (Ps 42:8). God gaf dit. Beschikte het.

Wanneer je dit kunt accepteren en ook hiervan overtuigd bent, zul je je levensreis gerust voortzetten en je last geduldig dragen. Dan krijgen alle gebeurtenissen betekenis. En je weet dit. Accepteert het – al begrijp je het nog niet (meteen). Dan kun jij je vinden in de opmerking van de Prediker: "*Geniet dus op de goede dagen van het goede, maar zie op de slechte dagen in dat God naast de goede ook de slechte dagen heeft gemaakt*" (Pred. 7,14 - NBV).

Wanneer alles zich tegen je lijkt te keren, als woeste stormen van smart en dreigende zwaar weer van lijden tegen je opstaan, als het je heen en weer slingert en je geen hoop op uitkomst ziet, mag je zeker weten en

bewust zijn van zijn aller-beschikkende hand. Hoor dan en onthoudt dan bewust de zo sympathieke woorden van de Here Jezus: "*Houdt moed, Ik ben het, weest niet bevreesd!*" (Mt 14,27). Onthoud: de discipelen zitten letterlijk in zwaar weer en Jezus zegt: houd moed – dit betekent letterlijk: wees opgewekt, omdat je vertrouwt! Stel je voor!? Een opdracht!

Je zou bijna boos willen worden op deze naïviteit van Jezus. Hoe kan dat nou?

Want, zegt Jezus, Ik ben bij je en met je in de storm. Onthoud je? Dat heb ik beloofd – altijd bij je te zijn. Mijn geest is in je – dag en nacht. Ik verlaat je niet – tenzij je me eruit gooit – buiten sluit. Hij is met je in de stormen, want "*want de bergen kunnen wegzakken en de heuvels verdwijnen, maar mijn eeuwige ontfermende liefde zal u niet verlaten. Mijn belofte van vrede aan u zal nooit worden gebroken, zegt de HERE, Die Zich over u ontfermt. Ach mijn mishandeld volk, uit het lood geslagen en diep in de problemen, Ik zal u herbouwen op een fundament van saffieren. De muren van uw huizen zal Ik van kostbare juwelen maken*" – Jes 54,10-11 – Boek).

In alles wat Hij over je beschikt is Hijzelf aanwezig. Dit is je troost én kracht. Je moet Hem in elke gebeurtenis in je leven zien. Dan aanvaard je verdriet en vreugde, storm en kalmte. Op een bepaalde manier zijn ze zelfs welkom, al is het soms erg zwaar.

Je kunt dit doen, omdat zoals Jezus naar de overkant blijft kijken. Luister maar naar Heb 12,2-3: "*Daarbij moeten wij blijven kijken naar Jezus, Die ons de weg wijst. Hij is het doel van ons geloof. Hij kon Zich aan het kruis laten slaan en de schande negeren, omdat Hij wist welke blijdschap Hem te wachten stond. En nu zit Hij op de ereplaats naast de troon van God. Als u niet onverschillig of zwak wilt worden, moet u denken aan wat Jezus heeft doorstaan; Hij heeft verdragen dat slechte mensen de lelijkste dingen van Hem zeiden.*"

Jezus deinsde niet voor de 'storm'- zijn kruisiging terug, omdat de overzijde zo heerlijk was en lonkte, dat Hij bereid was de levensstorm te doorstaan. Ook als, aan het eind van je leven, de storm van de nauwe en donkere doodsvlei op zijn sterkst woed, ben je moedig, want 'aan de overkant' wacht de hemelse heerlijkheid u op. Ja, je bent sterk, want ook dan is Hij met u, zijn stok en zijn staf die verzoosten u – geven je moed.

Daarom, kun je lijden die je treft als storm die God over je beschikt aanvaarden en als een drinkbeker die door de hemelse Vader in je hand gegeven is (Jn 18,11).

Zoals het lijden aan het kruis voor Jezus een plicht was om te vervullen tot een groter doel wordt jouw lijden dan ook een plicht die je lijdzaam draagt, terwijl je naar Hem blijft opzien, omdat Hij de storm over je beschikte. Je lijdt niet meer of minder als wat de eeuwige liefde over je beschikt. Geen storm raakt buiten Gods beheer. Geen golf gaat verder dan hij toelaat. Er is niets in dit leven dat niet in zijn hand is – waar Hij niet over regeert. Er kan niets met je gebeuren – niets kan je overvallen - dat niet in Gods raadsplan voor je is of waar niet over besloten is.

In de wildste onstuimigheid van de stormen kun je rustig en kalm (“opgewekt”) blijven wetende dat je Here en Verlosser over de stormen in de natuur, maar ook over de stormen in je leven beschikt en het beheert.

We zijn van nature gewend in paniek te raken, angstig en bezorgd wanneer we in een storm belandden. Zo zijn we nu eenmaal. Jezus leert ons om in de stormen die over onze levens komen niet onrustig of angstig te raken, maar troost, vertrouwen en rust te vinden in de waarheid dat God je stormen genadig beheert en daarover beschikt. Hij zal de storm de een of andere tijd in vreugde en blijdschap laten eindigen. Dat weet u ook wel dat na heftige donderbuien alles soms schoongewassen en stralend in de heldere zonneschijn schittert.

“Eén ding weten wij: Voor wie Hem liefhebben laat God alles meewerken voor hun bestwil, want Hij heeft een plan met hen” (Rom. 8,28). Sterker nog dan de mus die God niet vergeet, “zelfs de haren op je hoofd, ze zijn allemaal geteld” (Luk 12,6-7).

Kun je aanvaarden dat het God is die stormen in je leven beschikt? Met een doel? Durf je dit wel te doen?

God nodigt je uit om hierover in gebed te gaan tot Hem om acceptatie, meer begrip, rust.

Amen

Liturgie:

Zingen: Opwekking 411 – Geprezen zij de Here

Stil gebed

Votum en groet

Zingen: Psalm 100 vers 1,2 en 4

Lezing van de Wet

Zingen: Psalm 19 vers 3 en 5

Gebed

Schriftlezing: Markus 4:35-41 Jona 1:1-9

Kindermoment – De zuur van een citroen

Kinderlied: Opwekking voor kinderen 195 – God is altijd heel dichtbij

Verkondiging: tekst: Markus 4:37a, Jona 1:4

Zingen: Lieder voor de Gemeentezang 404: 4 en 3* (melodie: Gez.445)

Dankgebed en voorbede

Zingen: Psalm 81: 9

Collecten

Zingen: Gezang 477:2

Zegen

404 Lieder voor de Gemeentezang

4. Ruwe stormen mogen woeden,
soms is alles om mij nacht,
God, mijn God, zal mij behoeden,
God houdt voor mijn heil de wacht.
Als ik lang op hulp moet wachten
blijft Hij bij mij, dagen, nachten;
door een nacht, hoe zwart, hoe dicht,
voert Hij mij in 't eeuwig licht!

3. Hij, de kenner van ons leven,
kent mij en Hij hoort mijn stem,
weet, dat ik in angst en beven
des te dichter kom bij Hem.
Niets, dat mij van God kan scheiden!
'k Zal, wat ik hier ook moet lijden,
juichen zelfs in nood en pijn,
meer dan overwinnaar zijn.